

Ostrava - Fojtík Mirek

- Am Am7 F E
1. Dočetl jsem noviny, sedím v křesle, hledím ven na město černé a šedivé, na rozpršený den.
Am Am7 F E
Vím jsou možná hezčí, ne černá špinavá. Nemají však sloupy komínů, kouř co mi zamává,
Am Am7 F E
když jedu pryč, když se vracím, když jsem doma, to je věc.
2. Nejsou tu zámky, tím spíše žádný hrad. Vidím snad jen kina, tramvaj a monumenty hald.
Mé město není báseň, spíš život, žádný med a přesto rád se vracím, vždyť je to můj svět.
Co denně vstává dřív než květ. A každý měsíc si připíše devět šestnáctek, ach to je věc.
3. Vidím ty stovky bez jména pod příkrovem hald. Vidím ty lesy pěstí, svaly a tvrdosti ska
a pak je spěch, co žene tenhle kolos, jsem tam snad.
A v dolech a na hutích dřina, tu zvládne jenom chlap, co denně vstává dřív než květ
a každý měsíc si připíše svých devět šestnáctek, ach to je věc.